

Publicerad 2006-10-11 13:16 av Valpskott

\\Kvinna\\

Jag vet inte riktigt vad det är, men det känns felstavat.

Det kanske är en drog jag föddes med ett starkt beroende till, som jag lyckats skära ner på.

Ett nödvändigt ont, ett evigt motstånd, om dem bara kunde ha sett sin makt och varit lite ödmjuka.

Om dem ändå kunnat sträva efter symbios, något som båda kunde glädjas åt,

Istället för att bara köra över, med deras falska viljor för att dem fått smak för aktoritet.

Att vara snäll, omtänksam, förstående var tydligen svagheter.

Aldrig mer, cynisk och bitter är på något vis mer vinnande personlighetsdrag.

Eller så var det så... att det bara var något felstavat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Valpskott med Poeter.se id #10953 innehar upphovsrätten